

פרשת מקץ

ברכה ומניעה

שאל הבעש"ט את תלמידו, ר' מאיר מרגליות: "מאירל, זוכר אתה את השבת, כשהתחלת ללמוד חומש – החדר הגדול של בית אביך היה מלא אורחים, העמידו אותך על השולחן, ואתה דרשת את דרשתך?" אמר ר' מאיר: "וודאי זוכר אני. פתאום נכנסה אימי וחטפה אותי מן השולחן באמצע הדרשה. מיד נתמלא אבי רוגז, ואמי הראתה על אדם לבוש פרווה של איכרים, שעמד על-יד הדלת והביט בי. מיד הבינו הכל שהיא חוששת לעין הרע. ובעוד היא מראה כלפי הדלת, נעלם האיש".

"אני האיש", אמר הבעש"ט. "בשעות כאלה יכול המבט לזרוע אור גדול בתוך הנשמה. אבל פחד הבריות מקים מחיצות בפני האור".

"אור הגנוז", מרטיין בובר

לפנות ערב, 25 דק' קודם שקיעת החמה, שעה 4.14, מדליקין נר חנוכה. מיד לאחר נר חנוכה, מדליקין נר שבת. ג' **חנוכה** ש"ק פי **מקץ** כ"ז בו. שחרית הלל שלם, ק"ת, מוציאין ב' ס"ת, באחד קורין. בפרשת השבוע, בשני למפטיר בפרשת נשא "ביום השלישי". מפטירין (זכריה ב') "רני ושמחי". מברכין החדש ר"ח טבת ביום ג' וד'. אין אומרין הזכרת נשמות ואב הרחמים.

טבת המולד יום ב', שעה 9 עם 48 דק', 4 חלקים, ולשעון א"י 4.39.

לוח א"י, הרב טוקצינסקי

שעור אחרי מוסף על ידי אבי גרינפלד בעניני דיומא: "נס פח השמן"

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.18	זמן תפילין /טלית	5.36
מנחה א' 14.00	ב' 16.25	סוף זמן ק"ש	8.59
ערבית ושיעור		שקיעה	16.38
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.25
מנחה 12.30, 13.30	16.10	צאת הכוכבים	16.56
לימוד 'דור לדור'	16.45	ערבית	20.10
צאת השבת	17.14	שחרית נוער	7.30
ערבית מוצש"ק	17.10		

שבת
שלום

הפסוק צושה את האדם (?)

דרשנים רבים ופוסקים שונים דרשו ומצאו הקשרים כאלה ואחרים בין חג החנוכה ובין פרשת השבוע – פרשת מקץ, שתמיד נקראת בשבת חנוכה. אנסה גם אני להאיר נקודה משותפת בין שני עניינים אלו. במוקד הפרשיות האחרונות ניצבת לה דמותו של יוסף. תחילה כנער בבית אביו, לאחר מכן כעבד לשר הטבחים במצרים ובסופו של סיפור כשליט על מצרים – המשביר לכל הארץ. עובדה בולטת היא שבמקרים רבים בהם מתארת התורה את יוסף היא מדגישה את לבושו. בתחילה כבן הזקונים של יעקב הוא זוכה לכתונת פסים (בראשית לו, ג): 'וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו כִּי בֶן זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ פְתִיחַת פָּסִים'. כשנזרק לבור על ידי אחיו, הוא מופשט מכתנתו, ולאחר מכן, בבית פוטיפר, התורה מדגישה שאשת פוטיפר מחזיקה את יוסף בבגדו (לט, יב): 'וַתַּתְּפֹּשֶׂהוּ בְּבִגְדוֹ לְאֹמֶר שְׂכָבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיֵּצֵא חוֹצָה'. גם כאשר הוא יוצא מבית הסוהר על מנת לפתור לפרעה את חלמו, יוסף מקפיד על מראהו ועל לבושו (מא, יד): 'וַיִּגְלַח וַיְחַלֵּף שְׂמֹלֵתוֹ וַיָּבֵא אֶל פְּרַעֲהוֹ. כַּמְשָׁנָה לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם, מִקְּבֵל יוֹסֵף בְּגָדֵי מַלְכוּת (שם, מב): 'וַיַּלְבֵּשׂ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ וַיַּשֶּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל צְנָאוֹ', וְסָבִיר לְהַנִּיחַ שְׁגֵם הַבְּגָדִים סִיּעוֹ לְכַךְ שֶׁאֲחִיו לֹא הִצְלִיחוּ לְזַהֵת אֶת הַמִּשְׁבִּיר לְכָל הָאָרֶץ כְּאֲחִיהֶם הַקָּטָן. מה משמעותה של שימת הדגש המרובה על לבושו של יוסף? הבגד הוא 'כרטיס הביקור' הראשוני של כל אדם. כאשר אנו רואים מישהו בפעם הראשונה, עוד לפני שהצלחנו להתרשם מדיבורו ולשמוע את קולו אנחנו רואים את מראהו הבא לידי ביטוי במעטפת הבגדים שעטה עליו. פעמים שרושם ראשוני זה מתברר כנכון ופעמים שהוא מתברר כטעות מוחלטת. רק היכרות רצינית ומעמיקה יותר עם הניצב מולנו תגלה לנו את האמת. מצד שני, כל אחד מאיתנו בוחר כיצד להתלבש, וכיצד הוא ייתפס על ידי המתבוננים בו, כך שבחירת הבגדים אותם אנו לובשים איננה מקרית.

בתחילת דרכו של יוסף נראה שהוא 'נכנע' למלבושיו, והם מביאים אותו לידי התנשאות על אחיו ואף לידי ניסיון עם אשת פוטיפר, אבל בסופו של דבר הוא מצליח לשמור על המורכבות ולהפריד בין מראהו החיצוני ובין אישיותו הצפונה בתוך בגדיו. מעתה יוסף משתדל בכל פעם להתאים את לבושו למעמדו החברתי-ציבורי בהתאם לזמן ולמקום - הוא אינו יכול לבוא אל פרעה בלבוש אסיר שהרי 'אין לבא אל שער המלך בלבוש שק' (ספורנו, מא, יד), וכמשנה למלך עליו להתלבש בהתאם - אך בגדיו אינם משנים את מהותו ופנימיותו.

וכך פרשו חז"ל את הפסוק (שמות א, ה) 'וַיִּוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם':

וכי אין אנו יודעין שיוסף היה במצרים? אלא להודיעך צדקו של יוסף, יוסף היה רועה צאן אביו ואע"פ שנעשה מלך במצרים הוא יוסף בצדקו. (ילקוט שמעוני תורה רמז תתקמז)

יוסף מודע לעוצמתו של הלבוש ולמסר שהוא משדר. הוא איננו רוצה להראות כ'עוף מוזר', אלא כחלק מהחברה והמעמד בה הוא חי. מאידך הבגד אינו תכלית הכל, ולבוש כזה או אחר אינו גורם לו להפוך את עורו ולשנות את דרכו.

חג החנוכה חוזר ומעלה את דילמת המסורת מול ההתחדשות, כחלק ממאבק היוונים במתייוונים. היכולת לדעת 'להתלבש' ברוח התקופה, ועם כל זה לשאת את לפיד המסורת איננה פשוטה. פעמים שהבגדים משתלטים על לובשם, והוא נשאב להלכי הרוח והתקופה. החכמה היא לדעת ליצור את האיזון הנכון, כמעשהו של יוסף הצדיק.

הרב ארי' טו.

ה/דעה:

כמדי שבת אנו ממשיכים בלימוד "מדור לדור" בשעה הכתובה בעלון. עם סיום השיעור של הרב ארי בשבת אחה"צ (בנתיים), יחזור הלימוד ויתקיים בבית הכנסת. מוזמנים כולם- הורים וילדים החל מגן רימון. בואו בהמוניכם להנות מחוויית לימוד תורה משותף עם ילדיכם.

זה היה השבוע

בסוף השבוע שעבר יצאו כ- 20 מחברינו לסופשבוע של הקבה"ד בטבריה. החברים נפשו ונהנו במלון דונה-גרציה ובאתרים קרובים, בחברת מכרים מקיבוצים אחרים. חוויות תוכלו לקרוא בדיווחה של רחל ברזלי בהמשך העלון.

במשך כל השבוע שרר חום ויובש בלתי רגיל, וממש קשה היה להאמין שהמדובר בסוף חודש כסלו ובסמוך לחג החנוכה. בצורת קיצונית שכזאת לא ראינו הרבה זמן- אפילו שגם השנים האחרונות היו די שחונות. אנא ה' - פתח לנו אוצרך הטוב!!!

ביום רביעי הדלקנו נר ראשון של חנוכה. חג אורים שמח לכל בית סעד! הילדים בגנים פתחו את החגיגות במסיבות חנוכה, ובהמשך צפויים אירועים רבים גם למבוגרים לכבוד החג. כתה יא' של חברת הנוער העלתה ביום רביעי את ערב המונולוגים שהפך למסורת, הפעם בנושא "מישהו שומע אותי?". הערב, אליו מתכוננות הבנות במשך זמן רב משקף עבודה אישית, תהליכית ורצינית שעושות הבנות. לערב הוזמנו גם בני-המשפחה, והמשפחות המאמצות. דיווח מפורט-בע"ה בשבוע הבא.

ביום ד' בערב, לאחר התרעות רבות, נכנסה לתוקפה הפסקת המים בגין עבודות הרכבת. בשעה 3:30 לפנות בוקר, התעוררו רבים מאיתנו לשמע קולות נפץ ששננו בזה אחר זה למשך מספר דקות. היו שניסו לפרוץ את הדרך לממ"ד, והיו שחשבו שזה בכלל קולות הנובעים מצינורות המים של מקורות, בגלל הפסקת המים. בכל אופן, לאחר דקות ספורות הגיע פתרון החידה, כאשר הודיע מנהל הקהילה הנמרץ שמדובר בירי התרעה של צה"ל לעבר חשודים על הגבול.

קט קט קט קט החנוכה דולקת...

הידעתם?

החנוכה המתנוססת בכניסה לקיבוץ סעד הינה פרי מעשי ידי המסגרים נחמן צור ז"ל ורמי סימקין יבדל"א. חנוכה נוספת, אותה בנה נחמן ז"ל, היא חנוכיית הפרחים שעמדה בתדר-האוכל. חנוכה זו מצטיינת בעיצוב יפה ומיוחד, וחנה גולדשמידט היא שקישה אותה בפרחים במסירות מדי שנה. החנוכה שבשער נבנתה לפני כ-25 שנה, בעקבות יוזמתו של רמי, שחשב שבקיבוץ דתי מן הראוי למצוא מקום לחנוכה מרכזית. חנוכה זו דולקת רק בימי החנוכה, ולא בשיטת "מוסיף והולך", אלא כל שמונת הימים דולקים הנרות כולם. כיום מיצרים עובדי המסגריה על כי חנוכה זו הפכה בסיס לאנטנה ולפנס, ולכל מיני דברים המולבשים עליה שאינם קשורים באומנות או במסגרות. האם יש מקום לשינוי?...

חנה ורמי ז"ל!

מזל טוב!

לשרה ושמחה בלס
ולכל המשחה
ברכת מזל טוב לבבית
לבר-המצווה של הנכדים
אלון ולירון

בניהם של פזית ומוטי שניר

צמחים כסימן חנוכה

"...פרח אל פרח- זר גדול נשזור,

לראש המנצח- מכבי גיבור."

(מילותיו של מרדכי זעירא לאורטוריה "יהודה המכבי" של הנדל)

פרחים וצמחים רבים שוזרים בתוכם רמזים לחנוכה- מי בשם, מי במראה, מי בשימוש...
נסקור כאן בקצרה כמה דוגמאות- מוכרות יותר או פחות ©

החנוכה, כידוע, נוצרה בדמותה של מנורת המקדש (לא זו משער טיטוס, אלא זו המתוארת בתורה);
אך בדמותה של מי נוצקה המנורה הראשונה, במדבר?
ישנם שני צמחים ארץ-ישראלים ותיקים, שדמותם מזכירה את המנורה. הריהם לפניכם:

אמנם מרוות ירושלים מרשימה יותר
למראה, אך שמו של הבוצין מרמז
לנו על הקשר שלו לאש (בוצין
בארמית= נר!).
יש דעה לפיה שמה של המרווה מרמז
על הר המוריה, בו הדליקו את
המנורה. קשר נוסף לחנוכה הוא
שמה הלטיני: SALVIA שפירושו
הוא "ישועה".

בוצין מפורץ

מרוות ירושלים

צמח אחר שהיגר אלינו מאירופה, מביא איתו את בשורת החנוכה המודרנית. זוהי **הפרזיה**:
שימו לב שבחנוכיית הפרזיה, הנרות נדלקים בשיטת "מוסיף והולך" של בית הלל... ויש גם שמש!

הרבה מיני **אלונים** גדלים בארצנו היפה,
ולכולם ישנו פרי אשר יכול לשמש סביבון
לתפארת- הבלוט!
כמובן שניתן גם להשתמש בספלולי הבלוטים
כמעמדים לנרות החנוכה, אבל זה כבר שייך
לחוג אמנות שימושית...

צמחים אשר משמשים לתאורה ללא חשמל- **הזית**, כמובן, ממנו מפיקים שמן למאור,
ופתילת המדבר ("תפוח סדום") ממנה הפיקו פתילות לנר (למרות מה שכתוב ב"במה מדליקין"...)

צמחים ששםם מזכיר לנו את החג:

עץ השמן המנוקד (יצהרון), נר הלילה החופי, אורנית לזהבת, דם המכבים ו... יחנוק המדבר ©

חג שמח ומלא אור!

סלצית לזכר.

תאופה

קראתי בצער את דבריו הכואבים של שייקה. משפחת אל-עמי - משפחה ענפה, שששת צאצאיה אינם חיים כיום בסעד. בנים ובנות תומכים ודואגים להוריהם. נושא המכתב הפך לשיחת היום, בעיקר בקרב החברים הותיקים. איך תראה זקנתנו בסעד "המתחדשת"? לא לכך התכוונתי/נו.

במערך הסיעודי שלנו יש הרבה מסירות, חריצות ואהבה. היכן טעינו? כיוזמת הקמת "הבית הסיעודי" לפני כ-15 שנה, הנושא הוא בנפשי. ההנחיה לאדריכל דוד ילין היתה: לתכנן בית, שייתן מענה לצרכינו בכל המישורים: טיפול, השגחה, ריפוי, דאגה, החלמה, תמיכה וגם עזרה לחבר ומשפחתו בימים קשים. בכל שלב תכנוני עצרנו ובדקנו את עצמנו: "האם הייתי רוצה שכך יהיו התנאים, אם וכאשר אגיע לבית שקמה?"

עקב המצב שנוצר, אני סבורה שמן הראוי להחזיר את ההחלטות שנתקבלו בעבר ולפתוח אותן לדיון ציבורי חוזר.

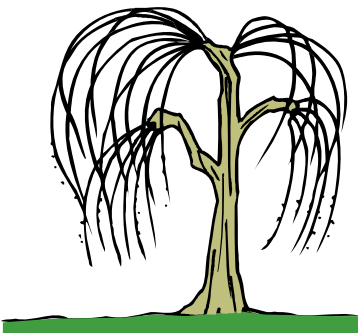
ככלות כוחנו הגופני והנפשי, חובתנו לממש את הביטחון בתוך "סעד" (למעוניינים), כפי שהחלטנו, תוך שיקול אישי לטובת החבר הסיעודי ובני משפחתו.

"בית שקמה" שלנו ונבנה עבורנו.

עלינו לשמר את האוירה הטובה בבית, המכבדת את האדם, עד לכתו בדרך כל בשר ולהתאים תפקודו לצרכים המשתנים.

לכולנו!! אין חסינות מפני זקנה! מועד בואה, מהלכה - אינם בשליטתנו. הטיפול בחברינו, שכלו כוחותיהם, מוטל עלינו - כחברה אנושית ומתחשבת.

רותי נוריק.

לחברתנו שרה ריבלין
משתתפים באבלך
במות אחותך
אסתר בר-חיים ז"ל

נר זכרון: כח' בכסלו - יום השנה לפטירתנו של חברנו יעקב יצחק גוטמן (טיבי) ז"ל (תשכ"ג)

כותבת שרה פולק, מרכזת ו. בריאות, בעקבות דבריה של רותי:

סיצ'ף מסצ'ף

בית שקמה הוקם ע"י אנשים שהיו אז צעירים ב-15 שנה, אשר ראו בעיני רוחם עתיד מסוים. הבקשה המקורית - שהבית יתן מענה לכל חבר בכל מצב - היתה חדורת אמונה שאכן ניתן להקים ולהפעיל מקום שכזה בתוך הקבוץ שלנו.

עם השנים, ועם הניסיון, למדו העוסקים במלאכת קודש זו, כי הדברים אינם פשוטים כלל ועיקר. עוד בתחילת הדרך, נמצא כי הפעלת בית שקמה היפה שלנו על 6 חדריו כבית סיעודי מוכר ע"י משרד הבריאות לא היתה בהישג ידינו, בגלל המורכבות והעלות הגבוהה.

הבית כפי שהוא יחד עם מערך הסיעוד הביתי שלנו, נתנו ונותנים מענה חם ודואג לרוב חברינו בזכות ההשקעה הרבה והמסירות של הצוות.

ב-2008 הוקם בסעד צוות שמשימתו היתה הרחבת בית שקמה, פיזית ותפעולית. צוות זה עשה עבודה יסודית ונפגש עם האדריכל המקורי דוד ילין. למדו אז, שכדי להיות מאוזן כלכלית הבית צריך להיות גדול (24 מיטות, יש אומרים 36) ולקבל הכרה ממשרד הבריאות. ההשקעה הכספית בהרחבה ובתפעול שוטף של מוסד מוכר ע"פ התכנון המוצע היתה רחוקה מיכולות סעד ב-2008.

באותה התקופה כבר דובר על שינוי המגמות המקצועיות בעולם ובארץ, בהתאם למחקרים שעסקו באיכות חיי האדם המזדקן. הדגש כיום הוא על סיוע לאדם להישאר בביתו שלו, עם העזרה הדרושה. ברור לכולנו כי ישנם אנשים שעבורם הסדר זה אינו מתאים, וקיימת מחויבות למצוא לכל אדם את הטיפול המתאים, הנותן את המענה הראוי והנכון ביותר לאדם ולמשפחתו.

מסתבר שגם הבית הסיעודי המצויד והמפואר ביותר אינו מתאים לכל אדם בכל מצב. לכל מוסד מוכר קריטריונים לקבלה, לכל מוסד מוכר תחומי מומחיות משלו.

הנושאים הללו עלו בדיונים על החוברת "סעד בסעד". בהתאם לשיחות שקוימו עם החברים, הובאה ההצעה להפוך את בית שקמה למרכז יום, המכיל בתוכו מספר חדרים למקרים מיוחדים. ההצעה נתקבלה באסיפת החברים לפני חודשיים, עם ההבנה שחדרים אלה לא יוכלו לתת מענה לכל צורך שיעלה.

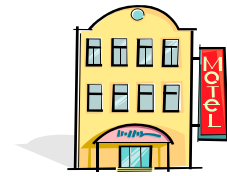
הרעיון לפתוח מחדש את הדיון ולשקול אפשרות של הקמת מוסד סיעודי שיתן מענה לכל אנשינו אשר יזדקקו לו – לגיטימי. אם פרויקט כזה הינו מעבר ליכולות של קיבוץ סעד לבדו, אפשרות אחת היא לבחון פרויקט אזורי של מספר יישובים במעורבות המועצה האזורית.

אם יימצא מי שיובילו את המהלך, ניתן להמשיך את עבודת הצוות דאז, ולצאת ללימוד מעמיק שמטרתו להגדיר מה נדרש כדי להקים מוסד כזה - כלכלית ומקצועית, ולהביא הצעות להגשמת המשימה.

שרה פולק

דונה גרציה והקיבוץ הדתי

רבים מהחברים החיים בקיבוץ, לא ממש יודעים ומבינים, מה לנו ולתנועת הקבוץ הדתי. מי שילדיו מתחנכים ביבנה, מרגיש את הקשר באופן ישיר, אך לחברים האחרים, מסתכם הקשר בהופעתו של עיתון "עמודים" פעם בחודשיים.

והנה, לפני מספר חודשים, קיבלנו בתאי הדואר הצעה לשבות בטבריה עם חברי הקבוץ הדתי. העלות הנמוכה של השבת, וכן גם האפשרות להיפגש ולהתחכך, קסמה לנו ונרשמנו. ניצלנו את האפשרות להוסיף גם את ליל חמישי, ויצאנו לטבריה כבר ביום חמישי בצהריים. הדרך ארוכה, אך תודות לכביש שש, (מתנצלת בפני ה"ירוקים", אך עבורי הכביש הזה הוא כמעט כמו שבעת פלאי תבל...) ולהרחבת כבישים נוספים בצפון, היתה הדרך נעימה וחלקה.

במלון פגשנו חברים נוספים מסעד, והיה נעים להיפגש. (לפחות את החברים מסעד אנחנו מכירים). פגשנו מלון קטן ואינטימי, שמגדיר את עצמו כ"בית דונה גרציה": בית, שמוקדש להנצחתה של דונה גרציה, ופועלה. הרבה הושקע בעיצוב הבית. הריטים מקושטא, ויטרינות מוקפדות המציגות על ידי בובות קטעים מההיסטוריה של דונה גרציה, לובי נוח, ותקרה נמוכה העשויה מעשה נגר אומן.

דונה גרציה היא חנה נשיא, ממשפחת אנוסים עשירה, שחיה בפורטוגל, במאה השש עשרה. למתעניינים, ניתן לרשום בגוגל – דונה גרציה, ולקבל עליה ועל פועלה חומר רב ומרתק. (מי אמר שהנשים בימינו המציאו את הפמיניזם...) ב-1558 היא חכרה את העיר טבריה, ועודדה יהודים שברחו מהאינקוויזיציה להתיישב בה. הבית ממוקם במרכז טבריה, מעל לשוק, ולכנרת.

ביום שישי בבוקר הצטרפו החברים מהקבוצים האחרים, ויצאנו לטיולים. טיול רגלי, שסייר לאורך הטיילת ובקבר הרמב"ם, וסיור באוטובוס, בהדרכתו של לוי גבעון מטירת צבי. בכביש מפותל ותלול, עלינו לארמון ברניקי - שרידי ארמון הצופים על הכנרת, על צפת ועל רמת הגולן. גם ללא חפירות רואים את העושר הארכיאולוגי שיש במקום, וכששמנו לב שאנחנו דורכים על שרידים של פסיפס, קיבלנו הסבר עצוב על פוליטיקה של הענקת משאבים וחלוקתם. טבריה לא ממש נמצאת על המפה... משם המשכנו לקברם של רבי עקיבא והרמח"ל. הקברים צופים על הכנרת, וניצלנו את קדושת המקום לתפילת הגשם, שנאמרה בהתרגשות ובתחינה. סיור מודרך במלון ובתצוגותיו, וסיפור חייה של דונה גרציה, סיימו את יום השישי, ועלינו לחדרים להתכונן לשבת.

תפילת שבת חגיגית בנוסח קרליבך, הכניסה את החברים לתחושה של התרוממות רוח ושל ביחד. (לי אישית, כילידת וכתושבת הדרום, היה קשה להתרגל לתפילה לכיוון דרום...) הסעודות היוו חלק לא מבוטל מהשבת. האוכל היה טעים ומגוון, ובכל סעודה נאמרו גם דברי תורה וגם דברי קבוץ. נחמיה דאג שישירו זמירות (יותר משלוש בכל ארוחה) והאווירה היתה חמה ונעימה.

במשך השבת שמענו שיחות מפי פרופ' מוטי זלקין והרב עילאי עפרן, רבה של קבוצת יבנה. מכיוון שבחרתי להתענג על השבת בקריאת ספר טוב, לא אוכל לדווח על ההרצאות, אך פרשת השבוע ששמעתי מהרב עפרן היתה בנויה יפה ומחכימה.

במוצאי שבת, לאחר ההבדלה, קיימנו דיון בהשתתפות הבמאי נעם דמסקי על "הקצנה דתית בישיבה", תוך כדי צפיה בפרקים מסדרת הטלוויזיה "הישיבה". (לי זה היה נראה כמו פרה היסטוריה, אך נהנתי לראות שוב את הנופים של נוה דקלים וגוש קטיף...)

למי תודה למי ברכה?

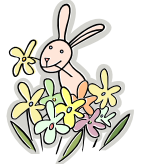
ראשית ובעיקר למזכ"ל הקה"ד – נחמיה רפל, על האירגון המופתי, על האווירה הרגועה, ועל החיוך שלא סר מפניו לאורך כל השבת.

לחברים שהתקבצו והשתתפו - עם מי שהכרנו, שמחנו להיפגש. סעודה שלישית בחברתם של הוריה של עידית לנדאו, משדה אליהו, נעמה לנו מאד.

והיה מעניין גם לשמוע קצת מהנעשה בקבוצים אחרים: הידעתם למה אין הפרטה בלביא? הם עסוקים בהרחבת כל דירות החברים למאה ועשרים מטר, כולל ממ"ד, על חשבונם. מערכת לחצים חברתית כפולה לא מתאימה להם, אז הם נשארים קיבוץ קיבוץ. למי שכבר נרשם לשבתות הבאות, אשמח לתת פרטים על החדרים ומה שיש בהם (ומה שאין). עדיין נשארה בעינה השאלה – מה לנו ולתנועה, אך זו קיימת, וחבריה איכותיים ונעים לשהות במחיצתם. מומלץ בחום.

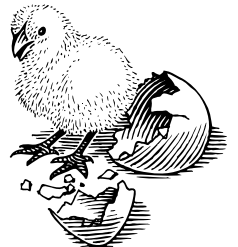
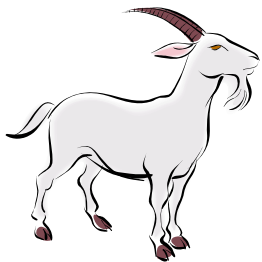
רחל ברזל!

pen היולדים מתחדש

סוף סוף זה קרה! הגיעה מגרסה, את הענפים (שגזמנו לפני כשלושה חודשים) קצצה. כעת הם בדמות נסורת על האדמה. את השטח שהתפנה נשקה, וננסה לשקם חלק מהדשא, וניצור עוד פינה חדשה. הרעיון היה לא לנייד את הענפים לצורך שריפה, אלא להשאיר אותם כחיפוי קרקע שייצור משטח נעים לדריכה ולמשחק. כמו כן ימנע נביטת עשבים ויחסוך חלק משטח הדשא, הצורך מים וטיפול. בכך יש לנו אמירה קטנה התומכת בשימור המשאבים בעולם... תודה רבה לכל העוזרים במלאכה!

וגם לאלה שחיכו בסבלנות ש"נעשה כבר משהו עם המקום המוזנח הזה". ב"ה נולדו אצלנו עוד מספר שרקנים וארנבונים ולאט לאט נגדיל את מספר בעלי החיים. יש גם אפרוחים מתוקים לליטוף ומזרקה חדשה בבריכת הברווזים. יש "גידול אישי" לכיתות א' ב', ומצפים להמלטה של עז... בחממה שתלנו וזרענו ירקות. בעציצים ובערוגות. לראות את השינויים הנכס מוזמנים בחג החנוכה, חג הניסים. בימי החנוכה משק יהיה פתוח לביקורים. הפעלות מיוחדות תהיינה רק בימים שיבואו קבוצות. יש אפשרות להצטרף לפעילות.

בואו בשמחה!

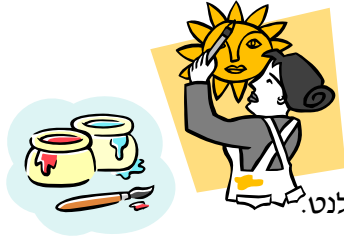
13 נות pen יולדים

מתוק הציתונות:

תוכניות הביטוח המשלים של קופת חולים מכבי נותנות את התמורה הגבוהה ביותר עבור כל שקל - כך עולה מדו"ח חדש של משרד הבריאות המשווה בין תוכניות הביטוח המשלים. הדו"ח החדש חושף כמה שילמו הישראלים ב-2009 לקופות עבור ביטוחים משלימים, כמה כסף הם קיבלו בחזרה בצורת החזרים, ואיזו תוכנית ביטוח היא המשתלמת ביותר - כלומר נותנת למבוטחים את התמורה הגדולה ביותר עבור כספם. לפי הדו"ח, תוכניות הביטוח המשלים המשתלמות ביותר הן התוכניות של מכבי - מכבי מגן כסף ומכבי מגן זהב. ביטוחים משלימים אלה מחזירים למבוטחים יותר מ-90% מדמי הביטוח שהם משלמים בצורת החזרים כספיים על טיפולים ושירותים רפואיים פרטיים.

הודעות

תערוכת ציורים באוצרון:

החל מהשבת תוצג במועדון לחבר, תערוכת ציורים מפרי ידיה של נילי סלנט. נילי החלה לצייר כבר בשנות נעוריה. כיום היא משתתפת בחוג לציור בשער הנגב, כבר למעלה מעשור. נושאי ציוריה הם מן הצומח - פרחים (חמניות נוריות ועוד), פירות (רימונים), נופי הארץ וגם מן הדומם... נילי מציירת בצבעי שמן לרוב, וגם בפנדה, עפרון ופחם.

המועדון יהיה פתוח בשבת משעה 10:30 – 14:00.

בנק'ים:

ערב הסברה – ערב הסברה של הבנק בנושא חסכוניות והשקעות יתקיים ביום ג', 14/12 בשעה 20:30, מומלץ לבוא כדי ללמוד ולהבין את המושגים החדשים, (על המיקום תבוא הודעה).

ימי פתיחת חשבונות לצעירים –

ימי פתיחת חשבונות לצעירים (חיילים, סטודנטים וכו') שביקשו לפתוח חשבון יתקיימו ב- 10/12 וב- 17/12 בין השעות 8:30 ל- 12:30.

איילת ברנצ

מיום ב', כט בכסלו עד יום ב', יג בטבת (6.12 - 20.12) הרב ארי במילואים. בשאלות ניתן לטלפן אליו למספר 054-6878052. אם אינו עונה, אפשר לפנות לרב דוד. חג חנוכה שמח.

.! דת.

בוקר, מוקדם, עוד חושך. בסיבוב ליד ארו השעון באוטו מראה 5° בחוץ. אני עוצר בצד ויוצא. קרררר. נו, הרי כבר דצמבר. לפני מספר ימים אמר יהודה כי על "המסך" עדיין לא נראה קצה של גשם באופק. אודי זוכר כי באחד החורפים הכי גשומים התחיל לרדת רק בשלהי דצמבר. הערב נברך על הנר הראשון של חג החנוכה. בצהרים 30° , והשמים כחולים כחולים. הקריין ברדיו אומר חם ויבש מהרגיל. אין אפשרות אפילו להגיד המשפט "נְשִׂאִים וְרוּחַ, וְגֶשֶׁם אֵינִי". חברים מספרים כי ראו בטלוויזיה שמטעי הנשירים בצפון החלו ללבלב, "חשבו" כי הגיע זמן אביב. במפגש האחרון עם יוסי ישי, מנכ"ל מ. החקלאות לפני ימים מספר, קיבלנו אישור רשמי, כי קיצוץ 6% במכסת מי שפד"ן נכנס לתוקף, ורומז כי אולי זה לא הסוף. אשר יגורנו בא.

1. סיימנו את כל מכסת מי השפד"ן שלנו לשנת 2010.
 2. ניידנו מעל 300,000 קוב מים ממכסת ברור-חיל לסעד.
 3. מנצלים כל אחוז חריגה מותר מהמכסה.
 4. משקים במי המרה של שפיר/שפד"ן.
 5. משקים גם במים שפירים.
 6. עצרנו את הספקת מי הקולחין (מהמט"ש) לקבלן ביצוע קו הרכבת.
 7. בתוכנית הגד"ש 2011, הסבנו עוד 2,500 דונם של חיטה שלחין לבעל.
 8. תוכנית נטיעה של 20 דונם אבוקדו נכנסה ל"המתן".
 9. שוקלים עם צוות הפרדס להקדים בשנה את עקירת החלקה של 40 דונם טופז.
- אלפי דונם חיטה כבר נזרעו וחלקם קיבלו השקיית הנבטה. סיימנו לזרוע את כל חלקות הגזר במשבצת סעד וברור-חיל לעונה הקרובה. חלקות תפוז נזרעות בעצם ימים אלו. **לא הולכת להיות לנו שנה קלה. צריך להתפלל, להאמין ולקוות לטוב.**

פנים קטנים

גד"ש – העונה בעיצומה. מכינים שטחים בבית, בשרשרת ובברור-חיל, אוספים גזר, זורעים תפוזי וחיתה, משקים ומדשנים במרץ והגנת הצומח נותנת ליווי צמוד. רסיס טל נכנס זה מכבר "בנעליו" של דובי בניהול צוות ההשקיה, והלה חופף עם דובק לקראת כניסתו לניהול מלא של הענף בינואר 2011.

מכון הגזר – השנה ביצענו בתקופת הפגרה שדרוג והשבחה בכמה מתקנים, כך שנוכל לעמוד בתפוקות הנדרשות לעונה שכבר החילונו. כמו כן, שמנו דגש ונתנו פתרונות בתחום בעיות של איכות הסביבה שהמכון יוצר. נקווה לשיפור מהותי.

לול רביה – על אף תקופת היעדרות קצרה של בני (ניתוח קל בברך, הוא כבר שב לעבודה) הלהקה התייצבה על רמת אחוזי הטלה סבירה (+) ונצפה כי כך תמשיך.

לול הפטם - נקלט המדגר האחרון לשנה זו. התוצאות עד כה יפות מאוד ואין סיבה שמדגר זה "יקלקל" ביצועים.

רפת – אני רוצה לדווח על הרפת בהרחבה, אז נחכה לעלון הבא, מגיע לה.

את כל מה שאתם רוצים לדעת

על